

MŪSŲ LIETUVA

NR. 50 /1428/ - 1975 m. Gruodžio-Dez. 11 d. - 1 kr.

R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Gėlės Čiurlioniui

New Yorke gražiai ir iškilmingai atšvęsta Mikalojaus Konstantino Čiurlionio 100 metų gimimo šukaktis. Iškilminga akademija pradėta simbolišku gestu. Vos prasitraukus uždangai, į sceną užkopė dvi lietuvaitės su tautiniais drabužiais ir padėjo gėlių puokštę prie Čiurlionio portreto. Tuo buvo išreikšta pagarba didžiajam mūsų kūrėjui, tuo pačiu visi susitelkė ir ties lietuviškąja kūryba.

Akademija ir visas minėjimas buvo surengtas su deramu rimtumu ir kultūringumu. Retai kada mūsų parengimai pasiekia tokį lygį, kuris čia buvo minėjimo paskaitose, koncerte ir parodoje. Ši visa kultūra irgi buvo gėlės Čiurlioniui.

Džiugino minėjimo kūrybiniai momentai, džiugino paskaitos, Čiurlionio įvairi interpretacija, pajėgumas išvelgti ir aptarti. Džiugino visus ir Čiurlionio kūriniai. Kokius gražius pasaulius atskleidė ta reprodukcijų paroda. Vyresnieji, kurie yra anksčiau matę Čiurlionio kūrinius, čia galėjo prisiminti ir dar pakeliauti po fantastinius pasaulius, sustoti ties minčių versimėmis.

Jaunimas juk neturi progos pamatyti Čiurlionį. Jaunimui tai buvo visai naujas pasaulis. Jie pagavo jo platumas, tą didįjį žvilgsnį nuo aukštųjų kalnų. Jie pareiškė ir net prašė vyresniųjų, kad išleistų jo kūrinius kaip plakatus, kuriais jie mėgsta papuošti savo kambarius.

Džiugino mus ir Čiurlionio muzikiniai kūriniai. Koks pasaulis prasivėrė, kai pianistė dramatiškai skambino jo preliudus. Tas juodas fortepijonas drebėjo ir gaudė, nešdamas įvairias mintis ir jausmus. Ir klauseisi ir džiaugeisi — tai lietuvių kūriniai, atliekami lietuvių lietu-

viam. Tai mano kalba, kad lietuvis būtų didesnis ir turtingesnis.

Čiurlionis buvo vienas iš pirmųjų lietuvių muzikų, kuris pastebėjo lietuvių liaudies dainų grožį ir jomis žavėjosi. Tas žavesys ir jaučiamas jo harmonizacijoje. Su kokia meile jis tas lietuviškas dainas aprenge ir paleido į pasaulį, kad visiems bylotų apie mūsų tautos dvasinį lobį.

-o-

Šiame minėjime dar buvo ir kitos gėlės, taip pat skirtos pagerbti Čiurlionį. Tos gėlės buvo trys premijos, trys nauji muzikiniai kūriniai. Darbininkas

Centenário do pintor lituano,
M. K. ČIURLIONIS
1875 - 1975

Novystančios gėlės bus padėtos M.K. Čiurlioniui ir São Paulo. Tai knyga ČIURLIONIS, O GRANDE DESCONHECIDO, kuri bus pristatyta 22 XII, 18 val., Uniao dos Escriitores Brasileiros salėj, Rua 24 de Maio, 250, 13. andar.

Tikintieji beteisiai ir negali skųstis

Jei kas bandys skųstis, bus dar blogiau

A. a. vysk. Juozas Pletkus, okupuotos Lietuvos Telšių vyskupijos apaštalinis administratorius, miręs rugsėjo 29 d. Vyskupiją administravo nuo 1967 m., vyskupas nuo 1968 m.

Salos.

Salų tarybinio ūkio direktoriaus pavaduotojas Steponavičius, prokurorui girdint, šukį išvadino vagimi.

Greitu laiku pas šukį buvo padaryti net trys patikrinimai, kiek jis laikas gyvulių. Įstatymai leidžia laikyti tik dvi kiaules, o pas šukį rastos net trys! Koks "nusikaltimas"! Tarybinio ūkio direktoriaus pavaduotojas priverstė kiaulę tuojau valstybei parduoti.

Taip pat buvo patikrinta, kiek gyvulių laiko Salų bažnyčios kasininkas Mažeikis. Rasta karvė ir telyčia, o galima laikyti tik vieną karvę. Kasininkas buvo priverstas telyčią parduoti, nors jis vienas turi išlaikyti šeimą, susidedančią iš 6 asmenų.

Zibalai.

1975 Kaišiadorių vyskupijoje buvo leista teikti Sutvirtinimo sakramentą tik Vievyje ir Zibaluose. Zibalų parapija yra maža, dideliame užkampyje, aptarnaujama Kiauklių parapijos klebono kun. A. Čarnos.

Buvo pranešta, kad sutvirtinimo sakramentas Zibaluose bus teikiamas liepos 6. Artėjant paskelbtai dienai, sutvirtinimo teikimas buvo atidėtas liepos 13 die-

nai, o dar vėliau — atidėta ne-terminuotam laikui.

Liepos 29, antradienį, Kaišiadorių vyskupijos valdytojas kan. Andrikonis telegrama pranešė kaimyninėms parapijoms, kad Zibaluose sutvirtinimo sakramentas bus teikiamas rugpiūčio 3. Kadangi iš sakyklos pranešti nebuvo jokios galimybės, tai buvo pranešinėjama per parduotuves, pienines, per paštininkus. Patys klebonai lakstė po kaimus, bet naudos buvo maža. Patikrinti tikėjimo žinias nebuvo nei laiko, nei galimybės. Vietoje kelių tūkstančių sutvirtinimo sakramentas buvo suteiktas vos keliems šimtams vaikų. Be to, aplinkinės parapijos sekmadienį liko be Mišių, nes klebonai, nepaskelbę tikintiesiems apie išvykimą, turėjo vykti į Zibalus.

Šitaip valdžia kartais duoda leidimus teikti sutvirtinimo sakramentą.

Zarasai.

Prieš 9 metus Zarasuose nakties metu buvo susprogdinta šv. Marijos koplytėlė, esanti M. Melnikaitės gatvėje. Tikintieji šią koplytėlę labai mylėjo ir dažnai čia meldavosi.

Kabeliai.

1973 lapkričio mėn. saugumiečiai, atvykę pas kun. J. Lauriūną (Kabeliai, Varėnos raj.) daryti kratą, dar neparodę kratos orderio užsipulė šeimininką: "Tai ką, Smetonos lauki?" Mat, pamatė ant sienos rankšluostį su V. Kudirkos "Tautiškos giesmės" tekstu. Kunigas aiškinosi, kad V. Kudirka ir šis eilėraštis figūruoja tarybinėje lietuvių literatūroje ir kad šis rankšluostis esąs iš prieškarinių laikų, Švenčionių krašto lietuvių išsustas. Tačiau saugumiečiai audinių nusikabino ir išsivežė kaip "pavojaingą" daiktą... V. Kudirka, "Lietuvos tilto atsiminimuose" aprašęs caro žandarų uolumą, kaip jie graibstė kiekvieną popierėlį, net gydytojų receptus, nepramatė, kad panašia "logika" vadovausis jų įpėdiniai.

OKUPOUTA

TEVVYNĖ

A T E I T I S

1975 - 3

APLANKIUS

KLAUSIMAS: Ar teko susitikti su jaunimu? Kokios jo nuotaikos? Kuo jauni lietuviai domėjosi, kalbėdami su Tavim? Ar Tavo kalba jiems paliko įspūdį? Kokį? Ar jų kalba Tau paliko įspūdį? Kokį?

STUDENTAS I: Taip, teko sutikti nemažą jaunimo. Jie, kaip ir vyresnieji, nemėgsta nei rusų, nei komunizmo. Jauni vyrai visai stengiasi išvengti sovietų kariuomenės ir vasaros darbų kolchozuose. Moka daugybę rusų ir visą sistemą pajuokiančių mekdotu sakysime, prisimenu, būrelyje pasakojo Amerikoje žinomą anekdotą apie Brežnevą, sapnavusį komunistinę vėliavą virš Baltųjų Rūmų Washingtone, ir Nixoną, sapnavusį komunistinę, bet kinietiską vėliavą virš Kremliaus.

Mano sutiktas jaunimas labai domėjosi lietuvių jaunimo Amerikoje gyvenimu, organizacijomis — ateitininkais, skautais, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga. Nepaprastai domėjosi jaunimo stovyklomis, suvažiavimais, kursais, jų programomis, šokių ir dainų šventėmis. Daug klausimų kėlė apie Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą, kuris neseniai buvo vykęs.

Taip pat domėjosi Amerikos gyvenimu, prekių kainomis, uždariais, negrų klausimu, universitetų ir gimnazijų santvarkomis, kariinės tarnybos prievole. Daug klausimų buvo apie amerikiečių estradinę muziką, kurios geriau nepažįstu ir daug ko pasakyti negalėjau.

Ar tai jiems padarė įspūdį? Aš manau, nes jokios propagandos nevariau, o pasakojau tiesą. Jie labai stebėjosi mano pusėtinai sklandžia lietuvių kalba; mat, jiems kalama į galvą, kad mes Amerikoje esame labai suamerikonėję. Sakė, kad prieš kiek laiko buvę Vilniuje sportininkai nekalbėję lietuviškai.

Man įspūdį padarė jų laisvės ilgesys. Jie apie tai daug nekalba, bet nesunku suprasti iš klausimų, kuriais jie domisi, ir išskaityti iš veidų, kai klausosi atsakymų. Man įspūdį padarė komjaunuoliai, ant atlapo nešiojant Lenino ženklelį, o širdyje antikomunizmą. Reikalas jiems būti dvilypiams mane sukretė, nors jie tai priima kaip natūralų dalyką.

STUDENTAS II: Susitikau su jaunimu, bet dažniausia tai buvo su giminėmis. Aš manau, kad jų nuomonės dar liūdnesnės negu senimo. Jie domėjosi beveik apie bet kokią smulkmeną, kurią galėčiau įsivaizduoti: drabužiai, šokiai, kasdieninė dienotvarkė, savaitgaliai, kokios yra vestuvės, mokslas ir t. t. Iš tikrųjų, bet kas. Jiems padarė didelį įspūdį, kad mokėjau kalbėti lietuviškai. Jie man paliko gan neigiamą įspūdį — apatiški.

STUDENTĖ III: Man jaunimas paliko labai pesimistiškos nuotaikos įspūdį. Daugumas jų, kuriuos sutikau, subtiliais būdais amžinai išjuokė tarybinę valdžią. Daug iš jų siekė aukštesnio lygio mokslą, žvelgdami į ateitį ir skaudami kiek geresnio gyvenimo.

Jaunimas labai domėjosi išeivija. Buvau truputį nustebęs, kiek daug jie žinojo — daugiausia iš "Amerikos Balsų" radijo. Idomu buvo jiems sužinoti teisybę ar patvirtinti tai, kas jau buvo žinoma. Tuo pačiu jie norėjo labai žinoti, ką Amerikos lietuvių jaunimas veikia, kaip gyvena, kuo domisi, ką turi, ir panašiai. Nelabai tikėjo, kad daug jaunimo puikiai kalba lietuviškai ir veikia lietuviškose organizacijose, kad dar gana stipriai lietuvių kultūra išlaikoma jaunimo tarpe. Tikrai nustebau, kad pati kalbėjau laisvai lietuvių kalba...

STUDENTAS IV: Per septynias savaites turėjau daug progų susitikti su nemažu skaičiumi jaunimo. Jaunimas labai domisi Vakarų gyvenimu. Patys labai norėtų ten pakeliauti. Būdavo daug klausimų, liečiančių Amerikos tariamas negeroves. Ar Amerikoje juodžiai vis kenčia? Ar bedarbių iš tikrųjų taip daug? Jaunimas, kaip ir senimas, gana optimistiškai žiūri į "detentą". Bendrai man atrodė, kad jie labai mažai žinojo apie tikrą Amerikos gyvenimą, o dar mažiau apie Amerikos lietuvių gyvenimą. Visi labai stebėjosi Amerikos algų dydžiu ir gyvenimo standartu. Taip pat džiaugėsi išeivijos aktyvia veikla.

STUDENTAS V: Palyginus su senimu, jaunimas rodo didesnę toleranciją savo aplinkai. Būna vis dėlto smarkių reakcijų kai kuriems įvykiams, kaip Kalantos susideginimas, dėl kurio vyko įtemptos demonstracijos Kaune. Jaunimas, su kuriuo laiką praleidau, buvo daugiausia nustebintas mano sugebėjimu keliauti prieš Lietuvą pasiekiant. Man teko devynis Europos kraštus aplankyti. Klausimai, žinoma, sukosi apie tai, kas ten dedasi. Jie norėjo žinoti, kaip aš reaguojau į Lietuvą. Teko irgi vieną vakarą Gedimino piliakalnyje iki penktos valandos ryto su studentais padainuoti. Dėl lietuvių kalbos — keli paminėjo, kad kalbu šauniai; tik pusseserė įtarė tam tikrą akcentą. Negaliu pasakyti, kad ir Lietuvoj visas jaunimas lietuviškai kalba be priekaišto. Buvo, be abejojimo, tie, kurie labai puikiai kalbėjo. Skyrėsi jie daugiausia turtingesniu žodynu ir melodišku kalbos rašymu. Bet buvo ir netaip gerai kalbančių — ir nemanau, kad tai dėl rusų įtakos, nes, nežiūrint valdžios, visur kalbama lietuviškai.

STUDENTAS VI: Taip, teko susitikti su jaunimu — iš tikro labai mažai teko laiko praleisti su senimu, nes tyčia nepranešiau giminėms, kad atvažiuoju. Tik ten nuvažiavęs su jais susirišau pagal savo norą bei laiką. Tuo būdu turėjau daugiau laiko pamatyti tai, ką pats norėjau pamatyti, bei susitikti su įvairiais žmonėmis. Jaunimas labai domėjosi gyvenimu Amerikoje bei Kanadoje. Turėjo jie šimtus klausimų apie mūsų uždarbį, apie automobilius, apie stereo ir t. t. Atrodo jie daug daugiau norėjo sužinoti apie mūsų materialinį gyvenimą, negu apie mūsų politiką ar religinę laisvę. Jaučiasi troškulys pas juos materialinio įvairumo, nes pas juos to tikrai nėra. Tikiuos, kad jiems palikau didelį įspūdį. Jiems nuvežiau gan daug įvairių žurnalų (angliškų sporto, automobilių bei foto) bei lietuviškų, čia leistų knygų; o ir prie vodkos valandomis pasakojau apie viską. Klausimų jiems, atrodo, niekad nepritrūko. Gan artimai su keliais susidraugavom ir toliau dabar susirašinėjam. Net teko suorganizuoti krepšinio rungtynes tarp mėgėjų iš jų tarpo ir penkių iš mūsų nuvykusių.

KLAUSIMAS: Kokios okupuotoj Lietuvoj Tavo pastebėtos apraiškos religijos srity, aplankant bažnyčias, atsilankant į pamaldas, kalbant su tautiečiais?

STUDENTAS I: Jaunimas į diskusijas religiniais klausimais nesileidžia. Vienas privačiame pasikalbėjime įtikinėjo mane mesti tikėjimą, nes kunigai esą negerai žmonės. Paaškiniau, kad tikiu į Dievą, bet ne į kunigus, ir mudviejų pasikalbėjimas nutrūko. Tačiau visi pyksta dėl bažnyčių uždarinėjimo ir kunigų persekiojimo. Kiek galėjau pajusti, yra visuotinis noras Lietuvoje, kad valdžia duotų religijos laisvę.

Dalyvavau Mišiose Aušros Vartuose ir Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje. Aušros Vartuose buvo ir jaunimo, bet ne koplyčioje. Antroje bažnyčioje buvo tik vyresni žmonės ir vaikai.

STUDENTAS II: Miesčionys, kurie turėjo geresnes tarnybas, ir studentai nelankė bažnyčios. Kaime žmonės žymiai religingiau nusiteikę: kryžiai ir šventųjų paveiksai daug kur matomi. Sekmadienį, kai atsilankiau pamaldose bažnyčia buvo perpildyta. Žinoma, daugiausia buvo senesnio amžiaus žmonės, bet visokių buvo.

STUDENTĖ III: Neturiu tiek daug pastabų religijos srity... Pamačiau kelias bažnyčias, veikiančias ir neveikiančias, ir buvau nustebinta jų grožiu. Neturėjau progos išklausti pamaldų, bet, kiek giminės pasakojo, didelę dalį Mišias lankančiųjų sudaro senos bobutės. Tie, kurie praktikoja religiją ir tiki, dažniausiai tai daro privačiai.

Buvau sutikus gana daug netikinčiųjų. Iš tikinčių, daug kas nenori viešai lankyti Mišias... ypatingai studentai, nes kartais yra blogų pasekmių. Pastebėjau, kad religija Lietuvoje yra labai asmenišką, privatus dalykas.

STUDENTAS IV: Religija dar tvirtokai laikosi vyresniųjų tarpe, tačiau jaunųjų tarpe ne taip stipriai. Pamaldose, mano nustebimu, pasitaikydavo šiek tiek jaunimo ir ne pensijos amžiaus žmonių. Atsirasdavo ir keli jaunuoliai, kurie man prisipažino, kad tvirtai tiki.

STUDENTAS V: Religinė padėtis yra silpna, mažai kas matosi viešumoje. Didelis skaičius bažnyčių bei šventovių yra tapę muziejais. Viena bažnyčia, kuri mane pritrėkė, buvo pavadinta "ateistiniu muziejum". Joje buvo pridėta visokių evoliucijos teigimų ir beždžionžmonių nuotraukų. Informacijos buvo pasenusios ir kartu labai nevykusios.

Lietuvos pagrindis yra išleides Katalikų Bažnyčios kroniką, kurioje yra apibūdinta tiksli religinė padėtis.

STUDENTAS VI: Jaunimas, atrodo, visai nesilanko į religines pamaldas. Bažnyčios, kurios veikia, daugiausia pripildytos senesnio amžiaus moterėlių. Didelio dėmesio, atrodo, visai nerodoma religiniams klausimams ir neteko daug šioje srityje išsikalbėti. Bet visi labai mielai nori parodyti visas bažnyčias, katedras ir t. t. Atrodo, kad religija bendrai yra turistinė atrakcija.

Bus daugiau

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO TREČIOJO KONGRESO REIKALU

POSĖDŽIAVO ARGENTINŲ

Prieš Jaunimo Kongresą paskutinis Argentinos, Urugvajaus ir Brazilijos bendras posėdis buvo sukvietęs Pilar miestelyje, Jaunimo Kongreso stovyklavietėje Villa Marista. Jau neturioliktame tokiame posėdyje atstovavo Braziliją finansų komisijos išrinktas Jonas Tatarūnas, Programų komisijos narys Jonas Lukoševičius ir kun. Antanas Saulaitis. Iš Urugvajaus buvo Birutė Mačanskienė ir Gvidas Mačanskas, Urugvajaus JK komiteto pirmininkas.

Gruodžio 6-7 d. susirinkime svarstyti paskutiniai JK reikalai.

VĒLIAUSIOS JK ŽINUTĖS

—Finansų ir parengimų komisija spėja, kad Naujųjų Metų sutikime C. Homs, S. Paulyje, dalyvaus apie 800 asmenų, kurių beveik 500 bus svečiai iš kitų kraštų. Atrodo, kad po gruodžio 22 Sāo Paulyje nebebus galima pakvietimų gauti.

—Iš Brazilijos į JK Argentinoje ir Urugvajuje vyksta 45 lietuviai, kurių 4 iš Rio, likusieji iš SP. Pluma autobusui, kuris iš SP išvažiuoja XII 16 d. 20 val. iš Zelinos, vadovaus Eugenija Bacevičienė, o jaunimui stovykloje ir bendrai vadovaus Aleksandras Valavičius ir Elena Bareišytė. Turizmo reikalų atstovė stovykloje bus Kristina Valavičiūtė, finansų - Ramutis Idika ir Teresė Jočytė, studijų savaitės reikalų - Živilė Jūraitytė.

—Iš Montevideo į S. Paulį su Brazilijos jaunimu autobusais kartu atvyks 22 Kanados lietuviai ir 8 Urugvajaus atstovai.

—Jaunimo kongreso talentų vakare Club Uruguay, gruodžio 27, Braziliją atstovaus pianistės Kristina Valavičiūtė iš SP ir Janė Žaidytė iš Rio, kiekviena su 10 min. pasirodymu.

—Argentinos jaunimas (viso daugiau kaip 60 asmenų) autobusu į SP atvažiuoja gruodžio 30 rytą, o mūsų jaunimas grįžta gruodžio 31 rytą.

—Liet. Kat. Bendruomenės kermėšias savaitgalis (XI 15-16) skirtas J. Kongresui, pelno davė 2.000 kr. LK Bendruomenė, kartu su L. K. Moterų draugija ir L. Sąjunga-Alliança, finansų komisijos įtraukiami į tūkstantinio vėjaus mecenatus, kurių skaičius jau prašoksta 70 remėjų.

KVIEČIAME TALKON

REMKITE KANDIDATES Į KONGRESO

LIETUVAITE --- IR

LAIMĖKITE SPALVOTĄ TELEVIZIJĄ.

—JK Garbės svečių tarpe bus Europos lietuvių vyskupas J. E. Antanas Deksnys, atskrendęs iš Romos; Ateitininkų federacijos pirmininkas Petras Kisielius; Kanados Lietuvių Bendruomenės pirm. Jonas Simanavičius; Pasaulio LB pirm. Bronius Nainys ir dar trys PLB valdybos nariai.

—Svečiams iš kitų kraštų S. Paule rezervuota 40 vietų Grāo Parā viešbutyje prie Praça das Bandeiras. ARGENTINA užsakė 150 vietų Hotel Presidente, o Urugvajus iš viso 450 vietų trijuose viešbučiuose: Iguazu, Los Angeles ir Oxford.

—Urugvajaus lietuviai, kurių sąrašuose JK komitetas turi 350 šeimų, jau surado 200 nakvynių, kuriomis daugiausia pasinaudos P. Amerikos JK dalyviai ir Talentų vakaro artistai. Brazilija, antroji skaičiumi lietuvių kolonija pasaulyje, jau surado 175 nakvynes jaunimui iš kitų kraštų, o iki gruodžio 30 dar reikia surasti apie 200 nakvynių. Brazilijos JK komiteto sąrašuose yra virš 2500 šeimų vien tik S. Paulo apylinkėse.

—Sekančią savaitę bus paskelbta, kokį leidimą bus davęs Juizado de Menores dėl Naujųjų Metų dalyvių. JK komitetas prašė, kad NM sutikimo dalyviai galėtų būti nuo 14 metų.

—Sekantis JK valdybos sir visų komitetų bendras posėdis kviečiamas gruodžio 15, Sąjungos-Alliança būstinėje, R. Lituānia, 20:30 val.

—Apie JK brazilų spaudoje jau buvo rašyta bent penkis kartus.

—Argentinoje buvo pagaminta 500 vėliavėlių (flāmulas) su užrašu „III P. LJK—1976—Brazilijos lietuvių imigracijos 50-metis“. Jos bus platinamos per JK renginius Sāo Paule.

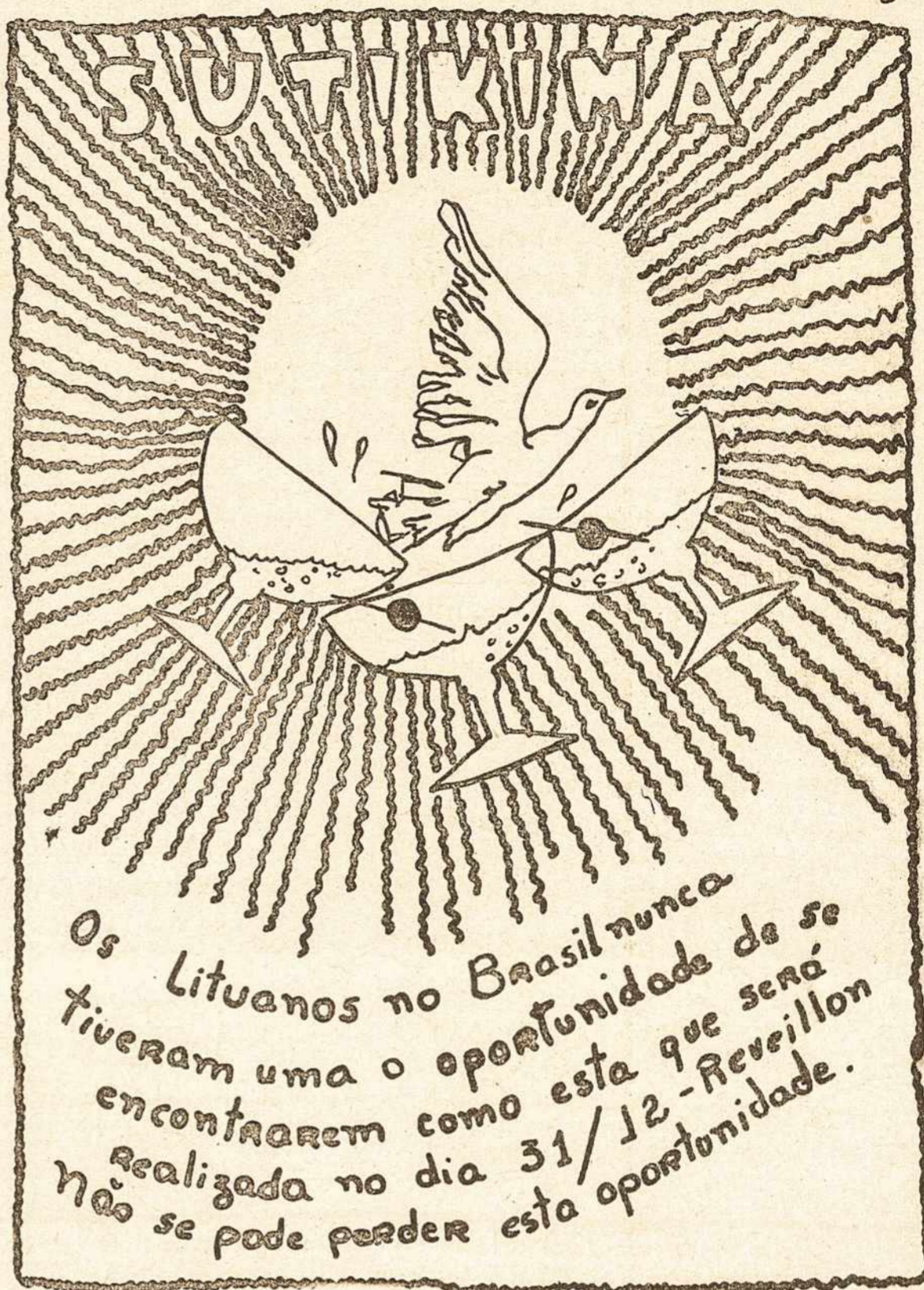
—Argentinos JK komitetas numatė labai gražią programą kūčioms ir Kalėdoms JK stovykloje, ARGENTINOJE, su lietuviškais valgiais ir visais kalėdiniais papročiais, bernelių Mišiomis vidurnaktį ir Kalėdų seneliu po Mišiu tradicinių argentinietišku vaizių metu, kuris išdalins jaunimo atsižėtas dovanas.

Lietuvi, prisidėk prie tūkstantinio vėjaus, paremdamas mūsų jaunimą. Lietuvių Jaunimo Kongreso pasisėkimas Tavo rankose.

— FINANSŲ KOMISIJA

MALONIAI KVIEČIAME VTSUS LIETUVIUS /

NAUJŲ METŲ

ATVYKSTA JK SVEČIAI

Pagal turimas žinias iš kitų kraštų į JK Brazilijoje atskrenda ir autobusais atvažiuoja virš 500 asmenų.

Gruodžio 29 popiet atskrenda 80 asmenų New Yorko grupė. Gruodžio 30 atvažiuoja Argentinos autobusai su 70 keleivių, atskrenda 60 asmenų Baltijos grupė iš Kanados, 13 iš Europos ir 80 iš Š. Amerikos.

Naujųjų Metų išvakarėse sugrįžta 40 Brazilijos dalyvių iš Montevideo, 22 kanadiečiai, 8 urugvajiečiai, atskrenda 40 asmenų Montrealio grupė ir 140 asmenų su keleiviais iš Australijos, Los Angeles ir kitų JAV vietų.

Dauguma svečių iš Sāo Paulo išskrenda sausio 9 d. vakare arba sausio 10 d. rytą.

KONGRESO ŠOKIŲ ŠVENTĖ

Sausio 7 - Ibirapuera

COMISSÃO DE ALOJAMENTOS NAKVYNIŲ KOMISIJA ---

Telefonai ir adresai:

Petras ir Roseli Bilevičiai — R. Inhagapi, 65 — tel. 274-4047
Vytautas Bacevičius — R. Pedro de Godoi, 396 — tel. 63-9343
Angelika Trūbienė — R. Marechal Malet, 451 — tel. (darbo) 273-0338.

Arnaldas Zizas — R. das Heras, 1226.

MUMS REIKIA 200 NAKVYNIŲ

—Kun. Hermanas Šulcas, gruodžio 7 sugrįžęs į SP, talkins studijų savaitės Itai vakarinių programų komisijoje.

—Jaunimo stovyklos ARGENTINOJE komendantas bus Jonas Kunca iš B. Aires. Stovyklai vadovaus kun. A. Saulaitis iš SP. Stovyklaus apie 370 lietuvių jaunimo iš 10 kraštų.

—Beveik 500 lietuvių kartu plauks Urugvajaus Suomijoje statytu laivu „General Artigas“ iš Buenos Aires į Montevideo gruodžio 26-27 naktį. Nenorintiems miegoti laivo viduryje bus linksmavakaris.

DALYVAUKIME KONGRESE

TIESA IR GYVENIMAS

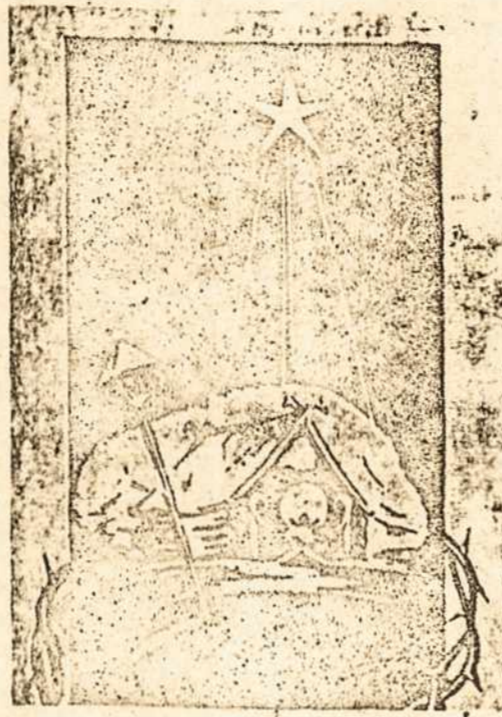
KŪČIŲ PRASMĖ

Sekdami tėvų papročius, susirenkame Kūčių vakarą prie bendro stalo, simbolizuojančio šeimos altorių. Ties juo mes atnaujiname tą vidinį ryšį, kuris sieja mus tarpusavyje ir su mūsų Dievu. Šį šventą vakarą, kai viešpatauja išorinė tyła, prabyla mūsų širdys, šaukiasi viena kitos, viena kitai atleidžia, viena kitai linki geriausių vilčių. Ir vargo pastogėj ir tremties namuose, kur šventų jausmų taip maža, vis dėlto pajunti kažką šventą, kažką paslaptiną.

Šį vakarą susikryžiuoja ties mumis šviesa dviejų pasaulių — kosminio ir virškosminio. Saulė, praėjusi savo slenkstį, lyg atgimsta, diena iš dienos skleidžia daugiau šviesos, gimdo mumyse džiaugsmą, gyvybę, grožį. Didžioji šviesa, didesnė už saulę — Dievas, praėjus laikų slenksčiui, išsiunčia lyg naują spindulį savo Sūnų, kuris gimsta žmogumi ir neša dvasinį persikeitimą, o su juo — ramybę, meilę, laimę.

Laikų pervartos visuomet atžymėtos persikeitimų paslaptimis. Gimimo slėpiniai lydi perėjimą iš nebūties į laikinę būtį, mirties slėpiniai — išsineriant iš laikinumo į amžinybę. Atgimimu, pilnu žavumo ir mistikos, paženklintas persilaužimas į pavasarį. Apmirimu, matomu, bet ir nesuvokiamu palydimas vasaros atsisveikinimas. Ir istorinių laikų lūžiai, kuriuos seka suirutės, revoliucijos, karai — neša gyvybę ir mirtį, naują dvasią ar seną, būsimą tvarką ar buvusią.

Tokia laikų pervartos šventė yra ir Kūčios. Kosminė ir virškosminė šviesa apreiškia nūn savo pergalės paslaptis. Žmogaus viltims prasiveria nauji gyvybės paslaptių pasauliai. Penki žmogaus pojūčiai — tie kasdieniški ir tikroviški pojūčiai — jaučia daugiau ir giliau. Jie mato pasirodančias naujas žvaigždes, girdi giedant angelus, klauso gyvulių — šie kalba žmonių kalba, ragauja paprastą vandenį, o jis virtęs vynu, prisiliečia daiktų ir šie

atveria ateities duris. Kūčios pasidaro paslaptių vakaras.

Prie bendro stalo susirenka šį vakarą žmonės, prie stalo, vienintėlio savo rūšim metuose. Šis stalas nėra iš kasdienybės, iš paprastumos. Ne kūnui pastiprinti, ne jį pradžiuginti jis skirtas. Plotkelė, nerauginta duona, kviečiai, žuvis — tai valgiai iš pašvęstų puotų. Ir giesmės, kurios aidi prie to stalo, ir maldos, kuriomis pradedama ši puota, ir rimitis, kuri lydi dalyvius — šį pobūvį apsupa šventumo skraiste.

Kūčių stalas mena puotą, vykusią kitados Mokytojo mirties išvakarėse ir palikusią persiesybinią — vienintėlį istorijoje ir labiausiai paslaptinę. Toje puotoje paprasta kviečių duona virto paslaptių Duona, kuri maitino daugiau dvasią nei kūną. Ir per tris šimtmečius po to, būreliai žmonių rinkosi į nuošalius namus, į katakombas ir, sėdę už bendro stalo, laužė tą duoną dvasinės vienybės ženklan, vienybės tarpusavyje ir su jų Mokytoju.

Nūnai šių puotų niekur neberasi pasaulyje, tik pas mus ir artimuosius katalikiškus mūsų kaimynus. Kažkas perkėlė jas iš amžių glūdumos, iš krikščionybės lopšio į mūsų kraštus, išlaikė per šimtmečius ligi mūsų dienų. Daug kas iš krikščioniškųjų Vakarų apgaili, kad jų Kūčios, palyginus su mūsų, nebesuriša su pirmine krikščionyste.

Mūsų Kūčios yra vienintelė išskilmė, sujungianti Paskutinės Vakarienes stala ir Betliejaus

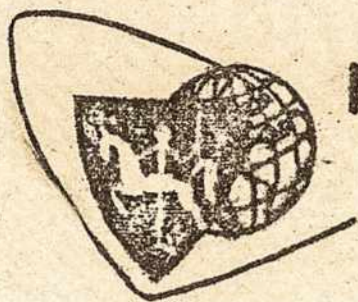
ėdžias. Plotkelė ir šienas yra tie du simboliai, kurie mena vieną ir antrą. Plotkelė kalba apie Kūnu tapusią duoną, šienas — apie Kūnu tapusį Žodį. Tiedu Dievo persiesybiniams priminimams guli ant vieno Kūčių stalo, kaip gilioj krikščionybės senovėi ant vieno altoriaus gulėjo šalia vienas antro Ostija ir Evangelija — gyvoji Duona ir gyvasis Žodis.

Šitos dvi paslaptys — kalėdinė ir velykinė — savo esme yra tos pačios. Tai, kas įvyko prakartėlėje, ir tai, kas vėliau paskutinės vakarienes salėje, yra tarsi tas pats šviesos spindulys, tik dviejose spektro spalvose. Išskirti jų, žiūrint visumos, negalima. Viena be antros būtų jos nesuprantamos ir, sakytume, nepateisinamos. Kaip meteorų švystelėjimas būtų buvęs Dievažmogio atėjimas, jei Jis nebūtų įsikūnijęs kitais pavidalais. Tai, kas prasidėjo gimimu, turėjo būti atbaigta eucharistiniu persiesybiniu.

Sakėm: Kūčios — paslaptių vakaras, o nūnai matom — jos ir vienybės vakaras. Bent mūsų Kūčios sujungia dvi didžiausias mūsų religijos paslaptis — gimimą ir eucharistinį persiesybinią. Jos sujungia į vieną ir žmonių širdis, nes ir žmonių vienybė yra didi paslaptis. Kažkas nepaprastai jautraus ir švento riša širdis. Kai pats nebežinai, kas ėmė ir pertempė tas plonąsias gijas, kai žmogus pats pasidarai bejėgis atmesti tą ryšį, kuris tave sieja su broliais ir Dievu, tada ateina diena su šieniu iš žemės ir su perkeista Duona iš dangaus. . .

Plotkele, kuri iš mažystės laikai mūsų namus, ir atveri širdis atlaidumui ir meilei, leisk nūnai laužyti tave, kaip savo širdies dalį, ir dalintis su likimo broliais.

Plotkele, kuri šį vakar eisi per tūkstančius ir tūkstančius mano brolių rankų, visuos pasaulio kraštus sudėtų ant Kūčių stalo, neaplenk ir mano artimųjų. Būk jiems mano stalo trupinėlis jų paguodai ir tvirtybei, nes aš ir jie esame viena.

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Rua das Giostas, 927-0 - Vila Bela - 03147 São Paulo, SP - Tel (011) 63-5723, 274-0934

AR IŠ TIKRŲJŲ JAUNIMAS NIEKAM TIKĖS

LIETUVYBĖ JAUNIMO NEERZINA

TAIP RAŠOMA
K I T U R.
O K A I P
Y R A
P A S M U S ?

Dievui - Tėvynei - Artimui šūkis duoda mums, jaunimui, didelį uždavinį, kurį atlikti, ypač šių dienų sąlygomis ir aplinkybėmis, reikia stipraus būdo žmogaus.

Artėjančio Jaunimo Kongreso proga pažvelkime pirmiausia į mūsų darbą ir pareigas tėvynei. Ar mes, jaunimas, pajėgsime išlaikyti lietuviybę ar ne? Mes čia gimėm, čia užaugom, čia einame mokslus ir čia gauname tarnybas. Šitas kraštas nėra mums išėvija, kaip senieji dažnai pavadina, bet mūsų namai. Prita-pome prie angliško gyvenimo, papročių, galvojimo ir kultūros. Tad visai nenuostabu, kad mums anglų kalba sekasi geriau negu lietuvių, kad daug lietuvių apsiveda su kitataučiais, kad mūsų muzika, mados ir mintys dažnai erzina tėvus. Vyresniajam žmogui šis vaizdas gal būt atrodo labai pesimistiškas, beviltiškas.

Pažiūrėkime arčiau. Parėję iš mokyklos, mes važiuojame į lietuviškas repeticijas, sueigas, susirinkimus. Dalyvaujame lietuviškuose koncertuose ir minėjimuose. Mus galima rasti mieste, demonstruojančius prieš lietuviams padarytas skriaudas. Kai sueiname į grupę, galima girdėti lietuvišką dainą, o kai tenka dalyvauti su kitataučiais, dažnai eina kalbos apie mūsų tautos ypatybes, problemas ir mūsų veiklą. Atsiranda daug jaunimo, kuris labai gerai ir lietuviškai kalba, daugumas domisi lietuviybės reikalais, dalyvauja stovyklose, studijiniuose pasitari-

muose, kongresuose. Vienu žodžiu, jaunimas turi lietuvišką dvasią! Kartais trūksta lietuviškų žodžių ar vieno kito fakto iš Lietuvos istorijos ar literatūros. Svarbu, kad yra tas noras būti lietuviais, apginti Lietuvos teises, kad yra pasididžiavimas savomis dainomis, šokiais ir papročiais. Kol degs ta liepsnelė, kol gyvuos ta dvasia, tol gyvuos ir lietuviybė.

Bet, būti gerais lietuviais neužtenka tik atlikti pareigas savo tautai. Kokia čia nauda lietuvibei, jeigu jaunas žmogus dalyvauja kultūrinėje veikloje, o išėjęs iš kultūrinio ratelio, jis savo žodžiais ar elgesiu išleidžia kitus žmones? Būti geru lietuviu, reikia pirmiausia būti geru žmogumi. Dėlto negalima atskirti pareigų Dievui, tėvynei ir artimui. Šiais laikais daugumas žmonių galvoja tik apie save: kaip praleisti laiką tik asmeniškais norams. Mūsų jaunimo, o ypač skautų, pareiga atsimentinti skautiškus įstatus ir ne tik gerais norais, bet ir aktyviu darbu veikti artimui. Tai darydami, mes tarnausime Dievui ir tėvynei ir įvykdysime Lietuvos himno žodžius:

Tegul tavo vaikai eina
Vien takais dorybės,
Tegul dirba tavo naudai
Ir žmonių gėrybei.

Sesė Kristina Parėkštytė,
Hamilton, Canada

ČIURLIONIS

Tęs. iš 8 psl.

apie jo tapybą. O tai dėl to, kad savo sonatas, atrodo, jis kūrė vienoje rankoje laikydamas teptuką, o kita - padėjęs ant pianino klaviatūros. Jo sonatos žėri spalvingumu ir skamba nuzikniais niuansais. Mes jas ne tik mąstome, bet ir 'girdime'. Nežiūrint to, kad tapyba yra statinis menas, o muzika - dinaminis, tačiau abu tie menai Čiurlionio kūrybiniame po-veržyje susisintetina. Iki 28 metų savo amžiaus jis buvo tik kompozitorius, ir kas jį paskatino į gyvenimo pabai-gą imtis teptuko, mes nežino-me, bet yra faktas, kad Čiurlionis, tapęs tapytoju, nenu-sigrėžė nuo savo muzikinės kultūros.

Pasiryžęs eiti nauju keliu, Čiurlionis nenorėjo likti tik dailininku mėgėju, o stengė-si prasiveržti į dailininkus profesionalus. Ir gal tik tuo sumetimu galima paaiškinti jo neapsakomą darbštumą ir tiesiog beprotišką skubėjimą. Per 7 metus jis nutapė daugiau kaip 220 įvairių paveikslų ir 380 grafikos kūrin- nių bei braižinių! Gal būt, jis taip skubėjo dėl pablogė-

jusios sveikatos, bijodamas neatlikti misijos, kurią jam buvo paskyręs tautos liki-mas ...

DARBUS SKIRIU LIETUVAI

Čiurlionis švystelėjo per mūsų meno padangę, kaip di-džiulis meteoras, palikda-mas gilų pėdsaką lietuvių tautos kultūroje. Mes staiga pasijutome esą turtingesni, turiningesni ir drąsesni kitų tautų akivaizdoje, pasijuto-me tvirtiau stovį ant savo ko- jų. Čiurlionis sustiprino mū- sų tautinę savigarbą ir pasi- tikėjimą savimi, pastūmėjo mus nusikratyti mažavertiš- kumo savijauta. Čiurlionio kūryba buvo atbundanti iš apmirio tautos sąmonėje žai- biškas blykstelėjimas, kai, praplėšusi akis po ilgų amžių tamsos, ji vėl pamatė brėkš- tančios laisvės aušrą.

- Aš esu pasiryžęs visus sa- vo buvusius ir būsimus dar- bus skirti Lietuvai, - rašė Čiurlionis savo broliui iš Druskininkų 1906 metais.

Didysis Atsiskyrėlis ir šauklis savo darbais, minti- mis bei jausmais niekad ne- buvo atsiskyręs nuo savo

tautos ir jis liks su tauta, kol ji gyvuos ...

- (1) L.E. XXIV t.
- (2) Andrzej Markiewicz, Atsiminimai apie Čiurlionį Draugas, 16, VIII.1961 m.
- (3) Jadvyga Tubelienė, Apie Čiurlionį, Vaižgantą ir ... Urachą, Draugas, 28.X.1967.

SIMTAJŲ M. K. ČIURLIONIO GIMTADIENI kauniečiai paminėjo rugsėjo 19 d. savo miesto muzikiniame teatre, kuris yra įsikūręs senesiuose buvusio operos, baletų ir dramos teatro rūmuose. Atitinkamą žodį tarė Kauno miesto vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas J. Jaruševičius, M. K. Čiurlionio muzėjaus direktorius P. Stauskas, dail. K. Bogdanas ir kompoz. G. Kuprevičius. Atvežtus suvenyrus M. K. Čiurlionio muzėjui perdavė jo kūrybos gerbėjų klubų atstovai E. Šešestova iš Odesos, N. Elmejevas iš Kubanės. Tarp minėjimo dalyvių buvo ir sukaktuv- ninko dukra D. Čiurlionytė-Zubovienė. Minėjimas užbaigtas koncertu.

M. K. Čiurlionis

EDITORA EBRAESP
UNIÃO BRASILEIRA DE ESCRITORES
CÍRCULO LITERÁRIO LITUANO - SP
COMITÉ DOS POVOS BÁLTICOS

contam com a presença de v. s. e família na sexta-
feira, dia 12 (a partir das 18:30 às 23 horas) ao ato
do lançamento do livro

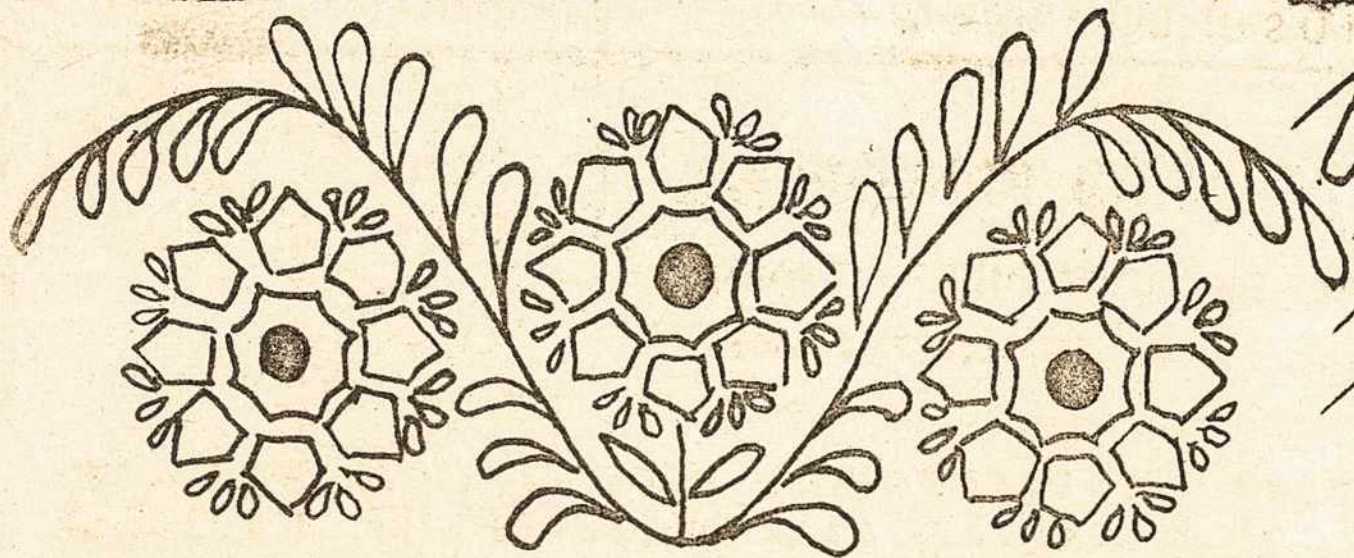
ČIURLIONIS

O GRANDE DESCONHECIDO

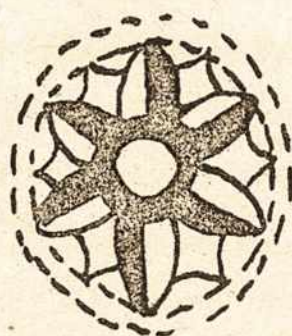
de

FRANCESCA CAVALLI e

HELDA BULLOTTA BARRACO

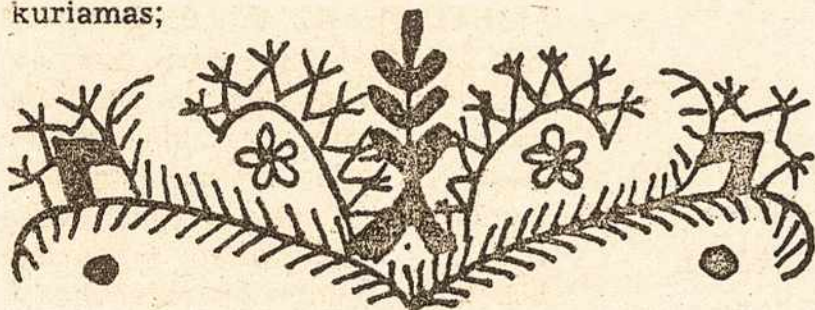
Mūsų Lietuva Mažiesiems

IŠKYLOS, KELIONES

PADORUMAS IR ĮSTATYMAI REIKALAUJA,
kad:

- niekas neitų į privačias žemes ar nuosavybę (pasitaiko pastatų laukuose) be leidimo;
- vengiama eiti per apsėtus ar apsodintus laukus ir sodus;
- laikomasi takų ir kelių, išskyrus keliavimą laukais, pamiškėm (pvz., paukščių stebėti);
- grupė laikosi krūvoje; niekas neatsiskiria ir neina savo keliais;
- laužai kuriami atsargiausiai, taip pat rūpestingai gesinami; kai kur dėl sausros neleidžiama kurti ugnies; kitur niekuomet neleidžiama jos kurti, išskyrus nustatytose stovyklavietėse. Šiuos dalykus reikia žinoti; be vadovo iš viso joks, kad ir mažiausias laužas, nėra kuriamas;

- medžiai nežalojami, jų žievė nelupama;
- nerenkama obuolių arba kitokio derliaus svetimose vietose;
- tvoros nelaužomos, vartai nepaliekami atdari;
- stovyklavietė paliekama švaresnė, kaip kad ji rasta atvykstant;
- vengiama per daug nudegti saulėje: dėvimi atitinkami drabužiai, galva apdengiama;
- geriamas vanduo imamas tik iš žinomų šaltinių, užvirinamas arba dezinfekuojamas;
- pirmosios pagalbos priemonės imamos su savim;
- darbai atliekami bendrom jėgom; vengiama pervargti;
- naktį išmiegame ir ilsimasi dienos metu;
- mandagiai elgiamasi su visais, sutiktais kelyje.

Vadovai pasirūpina, kad grįžę iš išvykos stovyklautojai galėtų nusiprausti, gerai pavalgyti ir pasilsėti, išmiegoti.

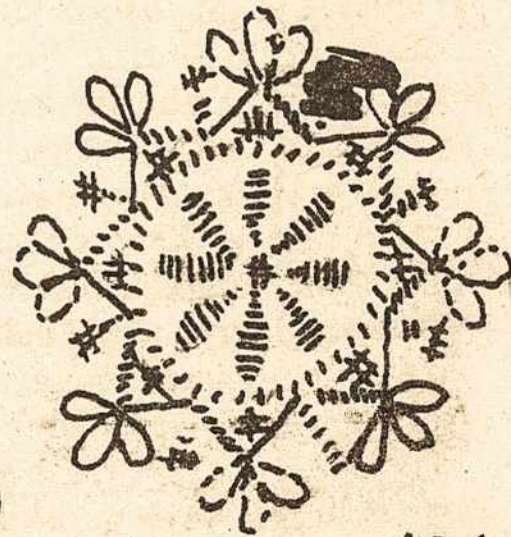
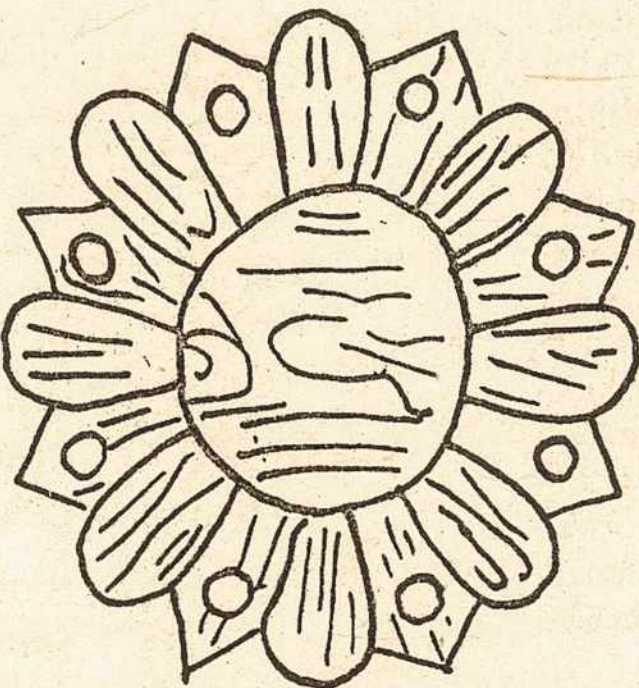
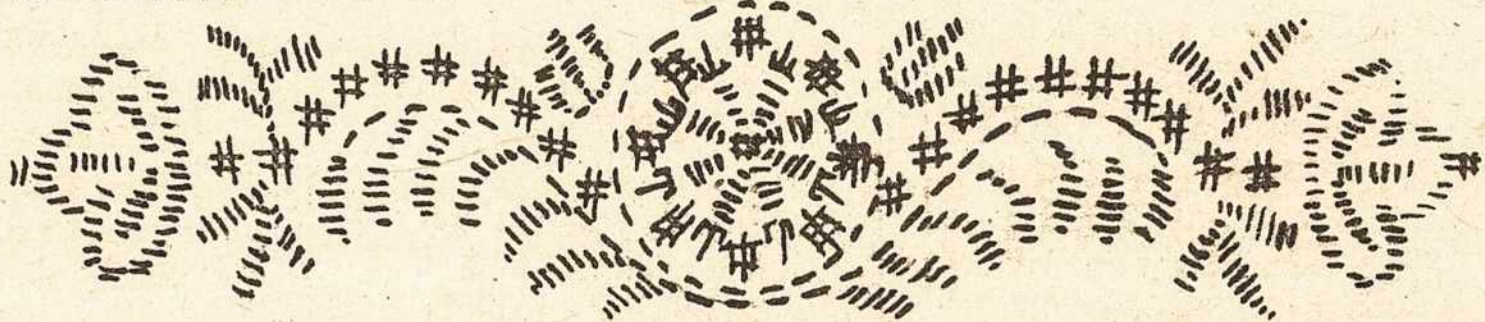

PLAUKIANT LAIVELIU

Kiekviena stovykla turės savo pažiūras į keliones laiveliais, baidarėm, ir savo taisykles. Tačiau įdomu susipažinti su šiomis bendromis saugumo taisyklėmis:

Prieš kelionę —

- visuomet pranešk, kad išvyksti, ir pasakyk kur;
- dėvėk drabužius, kuriuos nelaimės atveju lengva nusimesti;
- turėk vieną irklą viršaus;
- neperkrauk laiveliu nė žmonėmis, nė daiktais;
- neimk su savim žmogaus, nemokančio plaukti;
- pažink savo laivelį, jo savumus ir kodėl jis gali apvirsti;
- niekuomet neišplauk per audrą, nors ji būtų ir menkiausia;
- turėk pirmosios pagalbos reikmenis ir priemones baidarėi pataisyti;
- nepatartina plaukti laiveliu sutemus; jei to būtinai reikia, pasiimk žibintą.

ANT VANDENS:

- žinok savo jėgas ir patyrimą;
- atsimink, kad laivelis nėra žaislas, bet brangus reikmuo ir svarbi susisiekimo priemonė;
- niekuomet nebandyk "pasirodyti"; elkis atsargiai, ypač nežinomose vietose;
- jokiu būdu nesiek arba neužsigulk per laiveliu kraštą; laikyk savo svorį centre ir žemai;
- laikykis ne toliau kaip pusė mylios nuo kranto;
- žinok kaip pažinti artėjančią audrą; jei ji artėja, priplauk prie arčiausio kranto, kol sąlygos dar palankios; nesistenk suspėti grįžti į vietą, iš kurios išplaukei;
- jei esi ant vandens per audrą, atsisesk ant laiveliu dugno viduryje ir irkis;
- išskyrus negilias vietas (vanduo paprastai gilesnis, kaip kad iš viršaus žiūrint atrodo), jokiu būdu nesikeisti vietomis; tai privaloma visiems laivelyje esantiems;
- jei laivelis, baidarė apvirsta, jokiu būdu jos nepalik; bandyk ją atversti ir įlipk; net pilna vandens, ji gali išlaikyti žmonių svorį;
- joks laivelis, jokia baidarė neturėtų pasirodyti skirtoje maudytis vietoje, jei yra besimaudančių vandenų;
- dėvėk teniso batelius net lipdamas per vandenį į krantą; pasitaiko aštrių daiktų, kurie gali rimtai sužaloti kojas.

GLOBOJA
LITERATŪROS
RATĖLIS

LITERATŪRA · DAILĖ - MOKSLAS

Didysis atsiskyrelis XX amžiaus
savartoje

M.K. Čiurlionis

NUO RAIGARDO SLĖNIO
IKI PILIES PASAKOS
VIRŠŪNIŲ

Apie Mikalojų Konstantiną Čiurlionį jau yra išlieta jų ros rašalo ir, be abejo, bus dar daugiau išlieta, bet nei mes, nei kitataučiai niekad nepadėsime taško po čiurlionine tema. Lietuvoje išleistoje bibliografijos 600 psl. knygoje apie Čiurlionį, jau iki šiol suregistruota daugiau kaip 4,000, jo darbus ir gyvenimą liečiančių, rašinių 30 kalbomis. Meno kūrinio vertinimas niekad nesibaičia, o itin vertinimas Čiurlionio kūrybos, kuri svyruoja ant ribos tarp tikrovės ir neribotos fantazijos, nesibaigs niekad.

Čiurlionio kūryba palyginta su upokšniu, išsiliejančiu milžiniška upe kosmoso beriuose krantuose. Taip maždaug atsitiko ir gyvenime.

Kalbant apie Čiurlionį ir Druskininkus, dažnai paminiamas slėpingas Raigardo vardas. Kas jis? Tai Nemuno slėnio sala dešiniajame upės krante, 5 km. aukščiau Druskininkų, tarp Pervalko ir Švendubrės kaimų. Slėnis yra platus, gilus, pelkotas, apsuptas stačių šlaitų ... Vietos gyventojai pasakoja padavimų apie čia kadaise puošnų Raigardo miestą,

kuri Dievas nubaudęs už nuodėmingą gyvenimą ir nugarzdinęs prarajon. Kartais esą girdėti iš po žemių bažnyčios varpai. Pasaulio pabaigoje miestas vėl iškilsias į paviršių. Kiti vėl pasakoja Raigardo slėnyje paskendus didelį ežerą. (1)

Taigi, iš to romantinio Raigardo slėnio ištekėjo Čiurlionio kūryba. Kitais žodžiais, Čiurlionį žavėjo Druskininkų gamta, žmonių padavimai, pasakos, dainos, trumpai sakant -- lietuvių tautosaka. Jei iki 1903 m. Čiurlionis dar svyravo tarp muzikos ir tapybos, tai tais metais įvyko persilaužimas ir jis aiškiai pakrypo į tapybą. Liūdininkai pasakoja, kad tais metais, gyvendamas Druskininkuose, Čiurlionis bėgdavęs prie ežero, irstydavęs laiveliu, tapydavęs, plėšydavęs popierių ir vėl tapydavęs ... Jo peizažai būdavo nuostabūs, itin laukai, beržai prie Nemuno, rugiapiūtė -- pėdos laukuose, o svarbiausia buvęs išpūdingas triptikas Raigardas. Viduriniame paveiksle buvęs nutapytas Raigardo slėnis, o iš abiejų pusių susivijusios, fantastinės pušys. (2)

Tas fantastinis 'nuodėmingas' miestas, kuri legenda nuskandino Raigardo slėnyje, kitaip sakant, lietuvių tautosaka ir Druskininkų gamtos grožis, paskatino Čiurlionį imtis teptuko ir pradėti spalvingą kūrybos žygį, kuris pasakų pilių bokštais nuaidėjo per kosmoso begalybes ...

Įdomu kaip anuometinė lietuvių šviesuomenė pasitiko pirmuosius dailininko žingsnius. Kai pačioje XX amž. pradžioje Vilniuje buvo pradėtos ruošti meno parodos. jose dalyvaudavo su savo paveikslais ir Čiurlionis.

Vytautas Alantas

Per vieną tokią parodą visuomenės nuotaikų jautrus 'barometras' Vaižgantas, priartinęs prie Čiurlionio ir taip prabilęs:

- Mikalojau, va šitą su žuvimis paveikslą tai suvokiu ir aš. Gavėnios metu jis dabar aktualus ... (3)

Aplamai ano meto kritika nepašykstėjo naujų kelių ieškotojui tapyboje 'dekadento' 'keistuolio' ir panašių epitetų. Žinoma, jis buvo keistuolis su genijaus žymeniu ... Žodžiu, ano meto lietuvių visuomenė Čiurlionio nesuprato, neįvertino ir greičiausiai ignoravo, bet laimei, kad menininkas, išėjęs į viešumą, jau niekad nebenustoja būti vertinamas ... arba užmirštas. Čiurlionis užmiršties išvengė ir atsisėdo tarp namaruolių ...

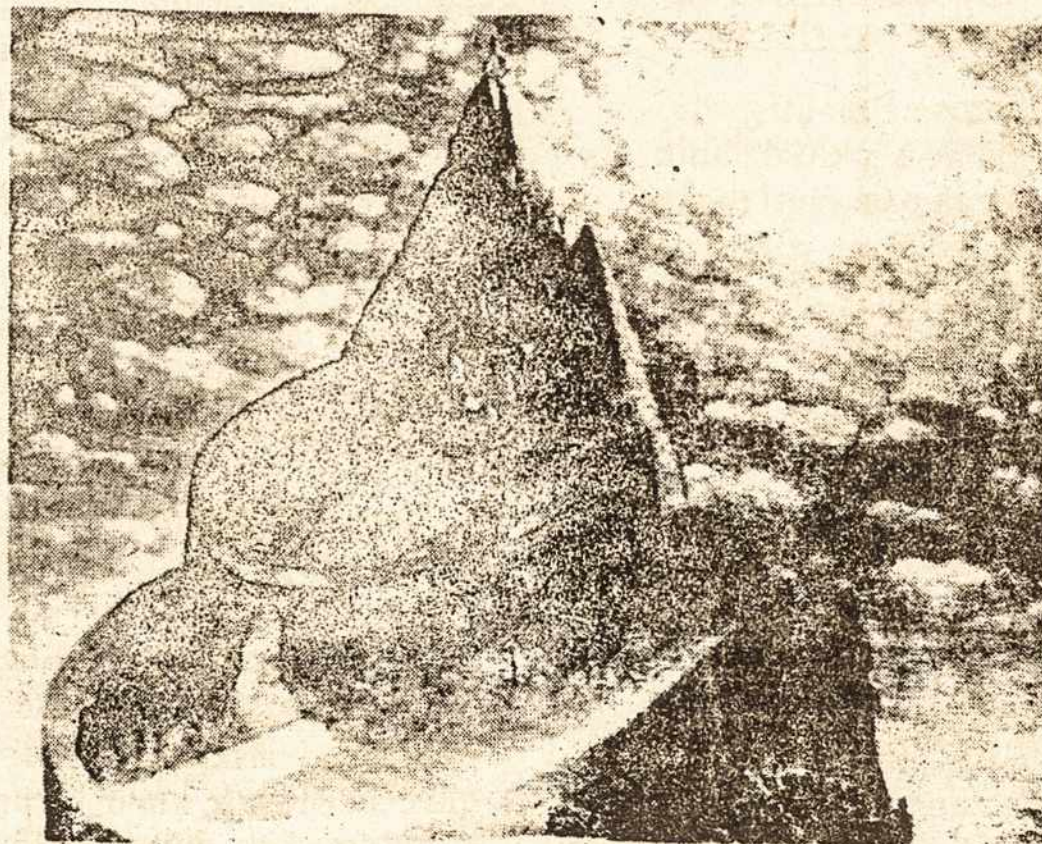
Visi Čiurlionio kūrybos nagrinėtojai pabrėžia jo 'liaudiškumą', tai yra, nurodo jo įkvėpimo šaltinį buvusį 'liaudies kūrybą'. Visi vartoja tą žodelį 'liaudis', tik niekas negali pasakyti, kas ta 'liaudis' yra. Lietuvoje dabar tas žo-

delis taip plačiai vartojamas, kad dažniausiai atstoja ir žodį 'tauta'. Rusintojams tai labai paranku, nes 'liaudis' labiau derinasi prie rusinimo linijos: žodis 'tauta' ten vengiamas vartoti. Sakysime, yra ūkininkija, darbininkija, inteligentija, bet kokia tautos dalis yra 'liaudis'? Ir kas ta 'liaudies' kūryba? Mes turime žodžius: tautosaka, tautodailė, kitaip sakant, tautos sukurtą žodį ir daile, bet ne kažkokios 'liaudies kūrybą'. Vadinamoji 'liaudies kūryba' yra ne vieno kokio sluoksnio, o visos tautos kolektyvinė kūryba -- tautosaka ir tautodailė.

Man rodos, kad tatau buvo reikalinga paaiškinti, bekalbant apie Čiurlionio 'liaudiškumą'. Kad Čiurlionis ieskojo savo kūrybai, kaip dailininkas ir muzikas, tautosakoje (tik ne liaudies kūryboje), tai, žinoma, teisybė, tik atsimintina, kad tautosaka negimė jo laikais, kad ji yra tokia pat sena, kaip sena lietuvių tauta. Lietuvių tautosaka Čiurlionio laikais jau buvo ilgų amžių tautos kūrybos išdava, bei didele dalimi ir antikinės Lietuvos atbalsai. Tad kai Čiurlionio tyrinėtojai kalba apie jo laikų 'liaudies kūrybą', jie kalba tik apie paviršių, užmiršdami lietuvių tautos kūrybos giliausias versmes.

ČIURLIONIO AUKURAS
LIETUVOS SENOVEI

1904 m. Čiurlionis rašo savo broliui iš Varšuvos, kad jis pradėjęs tapyti pasaulio sutvėrimo ciklą Tebūnie, pri

M.K. Čiurlionis.

Pasaka.

M.K. ČIURLIONIS...

Tęs. iš 7 psl.

durdamas, jog tai nebūsiąs sutvėrimas pagal bibliją, bet 'kažkokio kito fantastinio pasaulio.'

Tad ir jo tempera Rojus, kaip manoma, įkvėptas Palangos gamtos grožio, nieko bendro neturi su biblijiniais rojumi. Tiesa, ten vaikščioja ir skraido angelų pavidalo būtybės, bet Čiurlionio rojuje nėra nei įprastinių Adomo ir Ievos, ir pagaliau nei žalčio, apsvyniojusio aplink medį. Jo garsūs paveikslai Karalių pasaka, Auka, Pilies pasaka, Pasaka (triptiko III dalis), Pavasario sonata (finale) Aukuras ir fluorofortas Bokštai labai atliepia antikinę Lietuvą.

Atgimimo gadynės lietuviai veikėjai ieškojo įkvėpimo imperinės Lietuvos galybėje, tad, nieko nuostabaus, kad ir Čiurlionis kai kuriuose savo kūriniuose kūrė senosios Lietuvos aukurus, kitaip sakant, kad ir jo sonatose bei kituose paveiksluose atsiadi Amžinosios Ugnies garbintojų atbalsiai! Didelio lieuvio patrioto ir menininko negalėjo nežavėti legendinio nūgrimzdusio Raigardo miesto mistika, ir jis negalėjo negirdėti varpų skambėjimo po žemėmis, o juk tai buvo tautosakos išsaugota nuo užmiršties senoji Lietuva... Pagaliau senovės lietuvių išminties simbolis žaltys nusitėsia per Žalčio sonatą (adante), savo dydžiu ir jaučiamą galybę užgoždamas visą fantastinės padangės erdvę. Jei yra aišku, kad Čiurlionis ieškojo savo kūrybai įkvėpimo tautosakoje, tai, be abejo, turėjo jo ieškoti ir Lietuvos antikinėje senovėje.

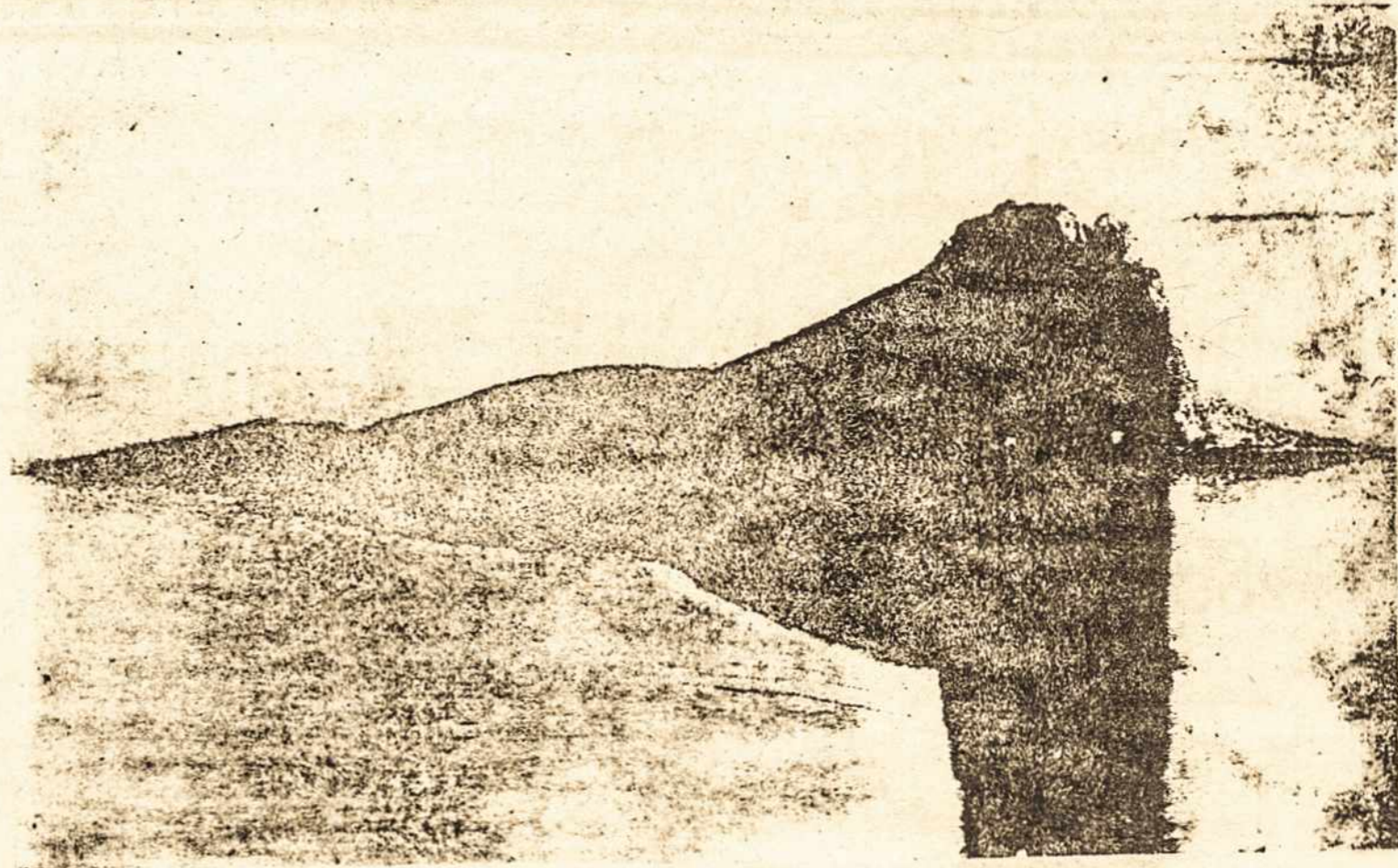
ČIURLIONIO INDIVIDUALUMAS

Čiurlionio neįmanu gretinti ar lyginti su jokia dailininku, jo negali pasodinti į jokią meno mokyklą ar įrikuoti į kokią meno srovę ar gadynę ir jam negalima pritaikyti įprastinės kritikos mastelio. Prie jo kūrybos reikia prisitarti su kitokia kritikos samprata ir filosofija: Čiurlionio kūryba turi savo dimensijas. Jis meno pasaulyje švystelėjo kaip Didysis Atsiskyrėlis ir liks kaip Toks. Juokingos ir bergždžios pastangos tų jo vertintojų, kurie galuojasi Čiurlionį išprausti į vienokios ar ki-

tokios meno filosofijos arba srovės rėmus. Niekas Čiurlionio kaip reikiant nesuprato ir nesupras, nes niekas nebuvo liudininkas jo įkvėpimo kai jo genijus žybsėjo galingais ir be galo plačiais spalvingos Fantazijos sparnais. Mes galime kiek norime kalbėti apie jo kūrybą ir ją aiškinti savaip, bet mes niekad neįspėsime jos mįslės...

Čiurlionio individualumas yra originalus, kraštutinis ir nepakartojamas. Gamtos grožis, vizijos, legendos ir aplamai tautosaka buvo toji medžiaga, iš kurios jis kūrė teptuku ir garsais savo fantastines sonatas ir apskritai savo be galo individualų panteistinį pasaulį. Stebint jo kūrybą, kyla prieštarų kraštutinumų mintis: jo sukurto kosminio pasaulėvaizdžio didybės akivaizdoje žmogus atrodo be galo menkas ir silpnas padaras, beveik niekas, betgi iš kitos pusės pati jo sukurto kosmoso didybė liudija jį esant didįjį kūrėją, kurio fantazija ir mintis siekia begalybę...

Čiurlionio įkvėpimo šaltiniai gal ir glūdi mūsų tautosakoje, bet jo fantastiniai regėjimai toli peržengia jos ribas, ir ten jau dominuoja geniali dailininko asmenybė. Jo vizijos sužadina mūmuse giliausius ir intymiausius išgyvenimus, nukelia mus į be galo tolimą ir kartu artimą, tarsi iš mūsų pačių sapnų išgriebtą pasaulį, kaip į Nemumo slėnyje nuskendusį Raigardo miestą. Čiurlionio kūryba perkelia mus į kitą tikrovę, kur viešpatė Fantazija išskleidžia beribių sparnus, ir kur mes pasijuntame esą dulkės paklydusios ir liūliuojamos pirami-

M.K. Čiurlionis.

Ramybė.

džių, saulės ir žalčio sonatų sąskambių...

Štai dėl ko Čiurlionis neturėjo sekėjų ir nesukūrė savo mokyklos, kaip kad kiti dideli dailininkai. Jis yra unikalus, nepamėgdžiojamas ir nepakartojamas.

KODĖL?

Yra didelė mįslė, kodėl Čiurlionis savo fantastinius pasaulius kūrė. Ar tai buvo tik jo vieno individualinis polinkis, ar jo gadynės išraiškos dvasia? Kodėl jo kūryba neturi 'žemiškų aistrų, o visa pasinėšusi į dvasinį, idealinį pasaulį? Kodėl jis, atsirėmęs į tautosaką ir į Lietuvos gamtos grožį, ieškojo meninio išikūnijimo 'dangiškose sferose'? Atsakymo į tuos klausimus reikėtų ieškoti tiek dailininko asmenybėje, tiek ano meto Lietuvos politinės sąlygose. Menininkas, nors jis būtų originaliausias ir nesuprantamiausias jo amžininkams, tačiau vis vien negali būti išjungtas iš savo gadynės ir atskirtas nuo savo tautos. Tiesa, jis gali peržengti savo gadynės ribas, kaip tatau atsitiko su Čiurlioniu, bet jo kūryba lieka įleidusi šaknis į jo gyventą laikotarpį.

Lietuvių tauta ilgus amžius gyveno (ir šiandien vėl gyvena) prarastos laisvės ir galybės vizijomis. Čiurlionio laikais, t.y. 19 ir 20 amžių sąvartoje, Lietuvos atgimimo sąjūdis jau buvo įsibėgėjęs ir laisvės regėjimasėjo ryškyn. Laisvės idealo vizijos nėra kažkokia neaiški iliuzija: tai yra būtinybė ir atgaiva, kuri tautą palaiko nuo galutinio tautinės sąmonės praradimo ir aplamai nuo dvasinio sužlugimo, ir yra didelė paspartis, siekiant

išsivadavimo iš nelaisvės. Tad ir Čiurlionio kūryba iš vienos pusės buvo protesto balsas prieš vergijos tamsuosius gaivalus, o iš kitos - galingas šauksmas, žadinąs tautą keltis iš dvasinio apmorio. Jo sonatos kosmose buvo himnai žmogaus laisvei, ir jo pasakų pilys bei senosios Lietuvos aukurai buvo gairės, smaigstomos į laisvąją ateitį.

Per ilgus amžius lietuviu dvasia buvo susinama ir žalojamas būdas. Lietuvis buvo 'auklėjamas' ir 'mokomas' kaip turi gyventi pagal gero vergo pavyzdį ir, žinoma, baudžiamas ne tik kūniškai, bet ir dvasiškai pragaro bausmėmis. Prieš lietuvių buvo padarytas istorinis sąmokslas jį galutinai sužlugdyti.

Čiurlionio kūryba buvo prasiveržimas iš lietuviu dvasinio letargo, tai buvo susmeigusios lūšnos langų pravėrimas po ilgų tamsos amžių į šviesą ir žmoniškumą, žodžiu, tai buvo prasmegusio po žemėmis didelio, gražaus ir galingo Raigardo miesto kėlimas į paviršių! Čiurlionis savo neribota vaizduote ir talentu statė galingas pilis su kyšančiais bokštais už debesų ir teptuku 'grojo' sonatas kosmose, bet iš tikrųjų savo kūryba jis drums-tė lietuviu dvasią, kurstė jį kartu su juo pradėti naują, laisvą kūrybos žygį ir atskleisti naują Lietuvos istorijos lapą. Čiurlionį galėjo pagimdyti tik lietuvių tauta, nes buvo atėjusi laiko pilnybė, kad kas po ilgų amžių tylos prabiltų jos vardu...

Čiurlionio muzika kontraversijų nekelia, bet visai kita kalba išsina užsiminus

Tęs. 5 psl.

PAVERTOJ LIETUVOJ

NELEIDŽIA STOTI SEMINARIJON

Ištrauka iš kun. B. Laurinavičiaus pareiškimo religijų reikalų tarybos įgaliotiniui K. Tumėnui Vilniuje

1974 spalio 30 Jūs Skyrelie-nei sakėte: "Klebonas suagita-vo" (kad jos sūnus stotų į kunigų seminariją — Red.).

J. Skyrelis labai gerai supranta, kad šiandien būti kunigu "ne pyragai". Visiems, taip pat ir jaunuoliui, žinoma, kad ateistai kunigą visaip niekina — vadina "bažnytininku", į pasą įrašo "kulto tarnautojas". Iš be-teisio kunigo fanatiški ateistai drąsiai tyčiojasi, be jokio pagrindo rašo skundus ir protokolus, nes žino, kad už tai tik bus pagirti ir pakils karjeros laipsnis. Jeigu jaunuolis, matydamas kunigams daromus nemalonumus, jau nuo 1970 bando stoti į kunigų seminariją, tai jam jokios agitacijos nereikia. Jaunuoliui prašant, aš parašiau reikiama liudijimą, o Jūs, suradę "kliūtis", neleidote įstoti į Seminariją. 1973 jaunuolio motinai jūs pažadėjote 1974-ais priimti, bet pažado neišpildėte.

Adučiškio parapijiečiai pas mane teiravosi, kodėl jaunuolis nepriimtas. Pasiteirauti jie turi teisę, nes kasmet siūnia aukas Seminarijos išlaikymui. Nežinodamas, ką žmonėms atsakyti, patariau nuvažiuoti ir pasiteirauti.

Girdime, kad kaikas džiūgauja — nebėra norinčių stoti į Seminariją. Tai netiesa. Būtų kam senelius klebonus pavaduoti ir užpildyti atsiradusias spragas, bet Jūs daugeliui pastojate kelią. Apie jaunuolio pašaukimą sprendžia ne tie, kurie turėtų spręsti, bet ateistai. Kaip mes, kunigai, neturime teisės rekomenduoti kandidatų į komjaunimą ar komunistų partiją, taip ir jūs neturite teisės spręsti apie jaunuolio tinkamumą į kunigų luomą. Bažnyčios istorijoje negirdėta, kad ateistai spręstų apie kandidatų tinkamumą į kunigus.

Jūs adutiškiesiems atsakėte: "Jaunuolis pats žino, kodėl jo nepriima". Jūs vengiate aiškaus atsakymo, todėl suprantama, kad kažką slepiate.

1974 lapkričio 27 Kunigų seminarijos atstovas adutiškiesiems aiškino, jog jaunuolis nepriimamas į Seminariją, nes, baigęs žemės ūkio technikumą, neatidirbo valstybei dvejų metų, susipyko su ūkio vadovais, susikivirčio su viršininkais, be to, reikalavo, kad jį išleistų į užsienį.

Seminarijos vadovai, nepatikinę šmeižtų, neišklausę priešingos pusės, negali padaryti teisingos išvados. Krikščioniškoji moralė mane įpareigoja skriaudžiamąjį ginti.

Jaunuolis galėjo ir norėjo atidirbti dvejus metus, bet už tai, kad eidavo į bažnyčią, iš darbo buvo pašalintas. Atleistas iš agronomo pareigų, jaunuolis nuvyko į "Liudo Giros" kolūką ir buvo pasiryžęs gražinti valstybei skolą, bedirbdamas eiliniu darbininku, tačiau atvykęs iš rajono kažkoks pareigūnas įsakė jį pašalinti iš darbo.

Ūkio vadovai nuolatos pyko, tyčiojosi iš jo ir išmėtinėjo: "Koki pavyzdį duodi mokiniam, jei būdamas agronomu, eini į bažnyčią?" J. Aničas ir J. Rimaitis "Tarybiniuose įstatymuose apie religinius kultus" (V. 1970, p. 31) rašo: "Atsakomybę užtraukia taip pat atsakymas priimti piliečius į darbą... atleidimas iš darbo... priklausomai nuo jų pažiūros į religiją".

Jaunuolį atleido iš darbo tik už tai, kad jis eidavo į bažnyčią. Ne ūkio vadovai liko kalti, kad jaunuolį neteisėtai pašalino iš darbo, bet jaunuolis. Tai kam parašyti gražūs įstatymai? Jie parašyti ne tam, kad gintų nekaltai skriaudžiamuosius, bet dėl propagandos: štai kokie gražūs mūsų įstatymai — net ir tikinčiųjų teisės įstatymų apsaugotos! Tai tik pasityčiojimas iš tikinčiųjų.

Jaunuolis kaltinamas, kad susikivirčio su viršininkais. Ši

tie, norėdami, kad jaunuolis prarastų pašaukimą, pasiryžo padaryti jį brigadininku. Jaunuolis nesutiko, nes buvo įsitikinęs, kad 1974 bus priimtas į Seminariją. Atsisakymas vykti į brigadininkų kursų nebuvo pilietinių pareigų vengimas, nes specialybę kiekvienas pasirenka laisvai.

Jaunuolis kaltinamas, kad "reikalavo išleisti jį į užsienį". Tai šmeižtas — apie užsienį jis net nebuvo užsiminęs.

Seminarijos atstovas patarė kur nors išvykti, kad ir į Latviją, ir ten bent trejus metus palaukti. Laukė nuo 1970 ir dar nežinia kiek laukti! Kas liks iš jaunuolio tiek metų laukus? O šmeižtai nesudulės! Jaunuolis neturi malonės ir užsitraukė

rūstybę pas tuos, kurie nepripažįsta atleidimo ir priešą spardo tol, kol sunaikina, nes turi tik visiško sunaikinimo sąvoką. Bažnyčios priešų tikslas suprantamas — jie nori, kad Seminariją baigtų pasenę ir ligoti asmenys.

Jūs sakėte: "Klebonas suagita-vo!" O kaip suprasti jūsų pasiūlymą jaunuolio motinai, kad jaunuolis stotų į mediciną? Norinčiais stoti į mediciną Jūs nesirūpinate, o tik jaunuoliu, kuris pasiryžo tapti kunigu. Taip ilgai nepriimdami, norite atšaldyti jo pašaukimą ir išgauti "paklusnumą". Kam tokie reikalavimai, kurie nieko bendro neturi su kunigo pašaukimu ir net nesuderinami su doro žmogaus sąžine?

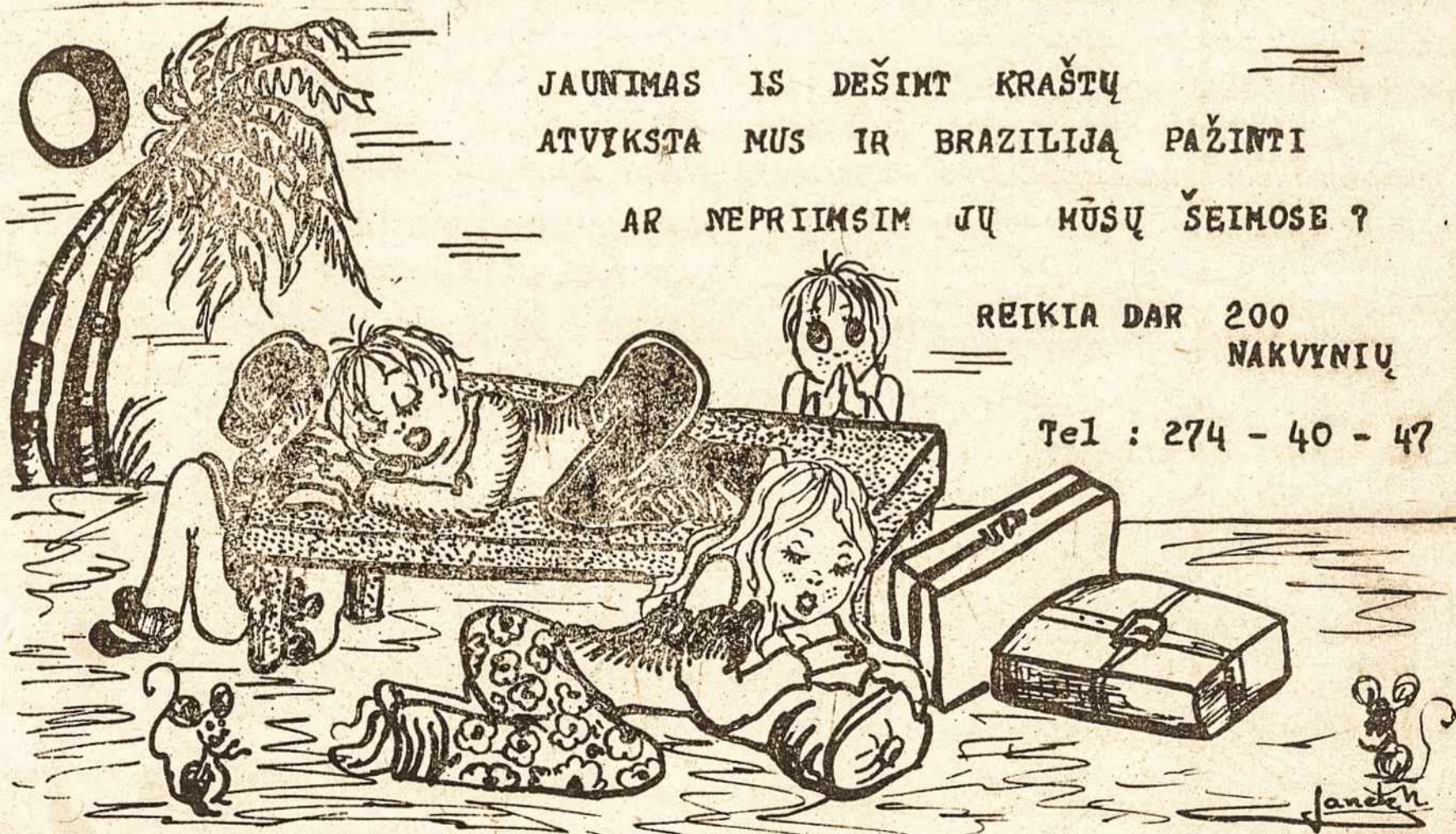
Milicija pakorė ukrainietį kunigą

KIJEVAS. — Pakartas ukrainietis kunigas Mykolas Luckyj. Tokia sukrečiančia antrašte Vatikano dienraštis "L'Osservatore Romano" paskelbė žinią apie religinio persekiojimo Ukrainoje naują auką. Dienraštis informuoja, jog sovietų slaptoji milicija Drohovyc kaimelyje, Vakarų Ukrainoje, pakorė katalikų kunigą Mykolą Luckyj, apkaltdami jį religine veikla, šventų Mišių aukojimu, vaikų katekizacija ir Sakramentų teikimu.

Kunigas Luckyj buvo nužudytas sausio 30 dieną, bet žinia apie jo tragišką mirtį tik dabar pasiekė Vakarų. Luckyj buvo visų Drohovyc kaimelio tikinčiųjų labai gerbiamas ir mylimas. Jo įtaka buvo gerai žinoma taip pat ir milicijai, kuri sekė kiekvieną jo žingsnį ir buvo kelis kartus įspėjusi, kad religinė veikla Sovietų Sąjungoje yra draudžiama. Jis tačiau nepabūgo milicijos grasinimų ir toliau

drąsiai tęsė savo kunigiškąją misiją.

Sausio 30 ankstyvą rytą pas kunigą Luckyj prisistatė du civiliniai drabužiais apsirengę milicininkai, prašydami, kad kunigas skubiai nuvyktų pas sunkiai sergantį ligonį. Kunigas Luckyj nežinojo, kad šis kvietimas tėra baidi apgaulė. Greitai apsirengęs jis nusekė paskui nepažįstamus žmones. Pasodinę į mašiną, milicininkai kunigą nušvežė į netoliese esantį mišką ir jį pakorė ant šakos. Siekdami suklaidinti žmones, žmogžudžiai įkišo į kunigo kišenę popieriaus gabalėlį, ant kurio buvo parašyta, kad jis nutaręs nusižudyti. Tačiau kaimelio gyventojai tuoj suprato apgaulę. Gerai pažindami savo kunigą, jo gilų tikėjimą ir šventą gyvenimą, jie suprato, kad kun. Luckyj dėl savo ištikimybės Bažnyčiai tapo religinio persekiojimo auka.

JAUNIMAS IS DEŠIMT KRAŠTŲ
ATVYKSTA MŪS IR BRAZILIJĄ PAŽINTI

AR NEPRIIMSIM JŲ MŪSŲ ŠEIMOSE ?

REIKIA DAR 200
NAKVYNIŲ

Tel : 274 - 40 - 47

MŪSŲ ŽINIOS

VAŽIUOJA Į KONGRESĄ

Brazilijos lietuvių J Kongrese Argentinoje bei Urugvajuje XII 18 - 29 atstovaus:

Brazilijos JK atstovai: Elena Bareišytė, Antanas Valavičius, Audra Vosyliūtė, Ramutis Idika, Teresė Jočytė, Žvilė Jūraitytė ir Aleksandras Valavičius.

Iš Rūtelės sambūrio dalyvė Eugenija Bacevičienė, Beatriz Bacevičiūtė, Flavijus Bacevičius Osvaldo Škema Brito, Klaudijus Butkus, Robertas Saldis, Eduardas Greičius, Paulius Jurgilas, Marinei Bareišytė, Eliane Korsakaitė

Iš Nemuno, šalia dviejų atstovų-šokėjų, prisideda: Kristina Valavičiūtė, Nancy Narbutytė, Antanas Slickas, Klaudijus Dilys, Gilbertas Dilys, Maurytis Bendoraitis, Rikardas Eimantas, Antanas Baltušis ir Luiz A. de Andrade.

Dar važiuoja: Aurora Draugelytė, Regina Škėmaitė Birto, Vitas Narbutis, Janė Žaidytė, Rikardas Gausla, Kristina Gauslytė, Ernestas Petraitis, Jėny Macinkevičiūtė, Pranas Sukys, Henrikas ir Janina Valavičiai, Andrius Valavičius, Kristina Korsakaitė, Daiva Vaitkevičiūtė, Antanas Saulaitis.

Mielus bičiulius ir mūsų šeimos draugus, Akademikų ir Literatūros būrelio bendradarbius, B. L. Sąjungos narius ir P. L. Jaunimo Kongreso rengimo visą kolektyvą S. Paulyje sveikiname Kalėdų švenčių proga.

Linkime taikos ir ramybės geros valios žmonėms.
- Algirdas ir Halina Mošinskiai.

Žmogumi tapęs Dievas neatneša į kiekvieno lietuvių širdį tyro džiaugsmo, visus teapdovanoja savo meile, o Brazilijos lietuvių kolonijai tesuteikia naujus darnaus sugyvenimo ir kultūringos veiklos metus, minint lietuvių imigracijos 50-metį.
- MŪSŲ LIETUVA

Nevisą laiką bus prel. Pijus Ragažinskas ir trys seserys pranciškiečių.

TŪKSTANTINIS VAJUS

Kongresą parėmė dar po 1000 kr. kun. A. Bendoraitis iš Rondonijos, Vladas ir Stasė Steponaičiai iš Santos, Petras Bareišis, Dr. J. Basanavičiaus V. Anastro mokyklos globėjų būrelis /2.000/.

Aukomis dar prisidėjo: P. Katilienė ir A. Asminavičiūtė-Fornazieri po 100 kr., Angelica Armonas /S. Caetano/ 50 kr., N.N. /S. Caet./ 300 kr.

III PLJK PROGRAMA SVEČIAMS IR LIETUVIŲ VISUOMENEI

GRUODŽIO 31 – Trečiadienis

N. METŲ SUTIKIMAS
22 val., Club Homs, Av. Paulista 735, su bufetu, Los Guarachos orkestru ir meno programa Suaugusiems 150 kr., jaunimui 100 kr.

SAUSIO 1 – Ketvirtadienis

PAMALDOS IR ARBATĖLĖ
18 val., Vila Zelinos bažnyčioje ir Jaunimo namuose. 10 kr.

SAUSIO 2 – Penktadienis

KONCERTAS
20 val., Seserų Pranciškietėjų salėje, R. Campos Novos, meninės jėgos iš įvairių kraštų. Nemokama.

ŠIO NUMERIO GARBĖS LEIDĖJAI YRA

EUGENIJA IR ZIGMAS ŠLEPEČIAI

Jiems nuoširdi ML Administracijos padėka.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

35 kr. A. Žarakauskas, 40 kr. A. Krupelienė, po 50 kr. J. Pieper, T. Makuškienė, po 50 kr. 1976 metais O. Polikaitienė, M. Klišys, J. Šmitienė, 80 k. I. Saulytis, 100 kr. Kaz. Musteikis, 1000 kr. N. N.

SAUSIO 3 – Šeštadienis

TEATRAS

20 val., Seserų Pranciškietėjų salėje, A. Škėmos „Žvakidė“ su S. Paulo artistais. Nemokama.

SAUSIO 4 – Sekmadienis

IŠKILMINGOS PAMALDOS

15 val. São Paulo katedroje III PLJK ir Lietuvių imigracijos 50 metų proga.

KONCERTAS

17 val., Seserų Pranciškietėjų salėje, Londono, Kanados, „Baltijos“ ansamblis su dainomis ir šokiais. Nemokama.

SAUSIO 6 – Antradienis

KONGRESO UŽDARYMAS

19:30 val., Palacio das Convencoes, Parque Anhembi, su oficialia ir menine programa bei Padėkos lapų įteikimu tūkstantinio vajaus mecenatams. Įėjimas nemokamas.

SAUSIO 7 – Trečiadienis

TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖ

20:00 val., Ginasio de Ibirapuera su šokėjais iš Kanados, Argentinos, Urugvajaus, Venecuelos, Brazilijos ir kitur. Nemokama.

Baigiasi 1975 metai.

Ar jau susitvarkėte su ML prenumerata?

MIRĖ

Lapkričio 4 V. Industrial gyvenęs PETRAS RAULINAITIS, 67 m. amžiaus, kilęs iš Kazlų Rūdos. Paliko žmoną, vedusią sūnų.

=====

Kalėdiniai sveikinimai per ML yra redakcijos laukiami tik iki gruodžio 14 dienos (14 de dezembro).

=====

VEIKLOS KALENDORIUS - 1975

Gruodžio 11, vakare, „Nemunas“ soka Circulo Militar šventėje.

Gruodžio 12, 20:00 val. M. K. Čiurlionio monografijos pristatymas, R. 24 de Maio, 250 13 aukštas.

Gruodžio 13, nuo 13:30 iki 19 val. TV kanalas 11 filmuoja „Nemuno“ šokių valandos programą R. Juatindiba.

Gruodžio 15, 20:30 val., JK komiteto dybos posėdis Sąjungos rūmuose, R. Lituania.

Gruodžio 16, Prača Roosevelt, Lietuvos kalėdinė programa, dalyvauja „Nemunas“

Gruodžio 22, 20:30 val. JK komiteto dybos posėdis Sąjungos rūmuose, R. Lituania.

Gruodžio 20, šv. Kazimiero parapijos maldos diena už Lietuvą.

Gruodžio 21, Rio de Janeiro lietuvių maldos diena už Lietuvą

Gruodžio 23, Vila Zelinos lietuvių maldos diena už Lietuvą (pagal Religinės šalpos sudarytą pasaulio lietuvių maldos kalendorių)

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų gydytoja

DRA. HELGA HERING

HOMENS-SENHORAS CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria (Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Límão)

Tel.. 220-0439 / 266-3569

NOSSA LITUÂNIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MŪSŲ LIETUVA

MEŠINĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr. Paskiro numerio kaina: 1,00 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis išeina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo